

ἄλλην τὴν ἐργασίαν καὶ τὴν δαπάνην, ἣ ὁποία ἀπαιτεῖται πρὸς ἐπεξεργασίαν αὐτῶν, ἀποφέρουσιν ὅμως μεγάλα κέρδη εἰς τοὺς ἐνασχολούμενους εἰς τὸ ἐμπόριον αὐτῶν. Τέσων δὲ σπουδαῖον κατήντησε τὸ εἶδος τοῦτο τοῦ ἐμπορίου, ὥστε αἱ κυβερνήσεις τῶν Ἑνωμ. Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς καὶ τῆς Ἀγγλίας, ἐν ταῖς κτήσεσι τῶν ὁποίων γίνεται ἡ ἀλιεία τῶν φωκῶν τούτων, ἐθέσπισαν νόμους, δι' ὧν προστατεύονται τὰ ζῶα ταῦτα ἀπὸ τυχαίας καταστροφῆς, μὴ ἐπιτρέποντες τὴν ἀλιείαν των εἰμὴ τῶν νεωτέρων—καὶ τοῦτο οὐχὶ πάντοτε, ἀλλ' εἰς ὠρισμένην ὥραν τοῦ ἔτους, ὅπως γίνεται καὶ εἰς τὸ κυνήγιον τῶν πτηνῶν καὶ τῶν χερσαίων ζώων.

Η ΑΥΤΟΚΡΑΤΕΙΡΑ ΤΗΣ ΡΩΣΣΙΑΣ

Ἡ Αὐτοκράτειρα Δάγμωρ εἶναι νεωτέρα ἀδελφὴ τοῦ Βασιλέως ἡμῶν καὶ τῆς Ἀλεξάνδρας, Πριγκιπέσσης τῆς Οὐαλλίας. Ἄν καὶ εἰσέτι ἦναι ἐν τῇ νεότητί της, ἔχει δοκιμάσει πολλὰς πικρίας κατὰ τὸ διάστημα τοῦ βίου της. Ὅτε ἦτο ἀκόμην

πολὺ νέα, εἶχεν ἀρραβωνισθῇ τὸν τότε διάδοχον τῆς Ρωσσίας Νικόλαον, ἀδελφὸν τοῦ νῦν Αὐτοκράτορος. Οἱ δύο ἀδελφοὶ ἐπάλαυνον μετ' ἀλλήλων ἀστεϊζόμενοι μίαν ἡμέραν, ὅτε ἀκουσίως ὁ Ἀλεξάνδρος ἐκτύπησε τὸν ἀδελφόν του τόσον καιρίως, ὥστε μετὰ τινος ἐβδομάδας ἀπέθανεν ὁ Νικόλαος ἐν Nice τῆς μεσημβρινῆς Γαλλίας τῇ 24 Ἀπριλίου 1865. Ὅλιγον προτοῦ ἐκπνεύσῃ, καλέσας τὸν

ἀδελφόν του Ἀλεξάνδρον καὶ τὴν μνηστήν του, εἶπε· «Σοὶ παραδίδω, φίλτατε Ἀλεξάνδρε, τὴν διαδοχὴν τοῦ θρόνου τῆς Ρωσσίας, καὶ τὴν μνηστήν μου, ἣν ἐπιθυμῶ νὰ νυμφευθῇς μετὰ τὸν θάνατόν μου.» Καὶ πράγματι μετὰ παρέλευσιν ἑνὸς καὶ ἡμίσεος ἔτους ὁ νέος Τσάρεβιτς ἐνυμφεύθη τὴν Δάγμωρ, ἥτις νῦν ἡναγκάσθη νὰ προσέλθῃ εἰς τὴν Ἀνατολικὴν

Ἐκκλησίαν καὶ νὰ μεταβαπτισθῇ εἰς Μαρίαν Θεοδόροβναν (ἥτοι θυγατέρα Φρειδερίκου). Οὕτω πρὶν ἢ ἀνέλθῃ τὸν θρόνον εἶχε δοκιμάσει θλίψιν ἐν τῇ ἀπωλείᾳ τοῦ μνηστοῦ της, δν περιπαθῶς ἡγάπα.

Καὶ ἀφ' ἧς στιγμῆς ἐγενεῖν Αὐτοκράτειρα, βεβαίως δὲν ἀπῆλause πολλῆς ἡσυχίας ἢ εἰρήνης, ἀλλ' ὁμοῦ μετὰ τὸν κλεινὸν σύζυγόν της ὑποφέρει καθ' ἐκάστην μυρίους φόβους περὶ συννομιστῶν καὶ ἀπειλῶν κατὰ τῆς ζωῆς αὐτοῦ τε καὶ ἐαυτῆς. Ὁ δὲ Τσάρος, ὅστις ὡς γνωστὸν ἔχει καὶ τὰς δεισιδαιμονίας του, ἔχει δεισιδαίμονα πε-

Ἡ αὐτοκράτειρα τῆς Ρωσσίας Δάγμωρ

ποιήσιν εἰς τὴν παρουσίαν τῆς συζύγου του· πολλάκις λέγει ὅτι ἐνόσφῃ εἶνε πλησίον της δὲν φοβεῖται τὰ ὅσα τεκταίνονται οἱ Μνδενισταί· διὸ καὶ τὸ ἀνδρόγυνον τοῦτο εἶνε ἀχώριστον εἰς ὅλα τὰ ταξείδια καὶ τὰς κινήσεις των.

Ἡ Αὐτοκράτειρα ἐνόησεν εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς τὸ καθῆκόν της καὶ λησμονήσασα ὅτι ἦτο ξένη, ἐζήτησε νὰ ἀφομοιωθῇ ὅσον τὸ δυνατόν μετὰ τὸν λαόν, εἰς οὗ τὸν θρόνον

εἶχε κληθῆ νὰ καθήσῃ. Τόσον δὲ καλῶς ἐξετέλεσε τὸ καθήκον της, ὥστε κατ' αὐτῆς οὐδέποτε ἠγέρθη μῖσος ἢ κακολογία. Εἶναι καλὴ μήτηρ, πιστὴ σύζυγος καὶ ἐνθερμος προστάτις παντὸς καλοῦ καὶ ἐλεήμονος ἔργου. Πολλάκις ἐπισκέπτεται τὰ δημόσια σχολεῖα καὶ ἀποτείνει ἐρωτήσεις εἰς τὰς μαθητρίδας. Ἐν γένει, θεωρεῖται ὑπὸ ὄλων τῶν πασχόντων καὶ τεθλιμμένων ὡς προστάτις, εἰς ἣν οὐδεὶς μάτην ἀποτείνεται ἀκόμη καὶ διὰ τοὺς λεπρούς ἐν τῇ ἀχανεῖ Σιθονίᾳ πολλάκις ἐζήτησε νὰ εὕρῃ θεραπείαν ἢ ἀνακούφισιν.

Ἡ παρούσα εἰκὼν παριστᾷ τὴν Αὐτοκράτειραν φοροῦσαν τὴν ἐγγύριον ἐνδυμασίαν τῶν Ρωσίδων.

Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΑΣ

Ἡ Βασίλισσα Μαργαρίτα τῆς Ἰταλίας φημιζέται διὰ τὴν ὡραιότητά της. Εἶναι πρώτη ἐξαδέλφη τοῦ συζύγου της, ἅτε οὐσα θυγάτηρ τοῦ Δουκὸς τῆς Γενούης, ἀδελφοῦ τοῦ Βικτωρος Ἐμμανουήλ. Ἐνυμφεύθη τὸν Οὐμβέρτου τὸ 1868, ὁ δὲ πρωτότοκος υἱὸς τῶν ὁ Δουξ τῆς Νεαπόλεως ἐγεννήθη τὸ 1870 ἐν Νεαπόλει.

Ἡ Μαργαρίτα ἀγαπᾶται ἐνθέρμως ὑπὸ τοῦ Ἰταλικοῦ λαοῦ, εἶναι δὲ γυνὴ μεγάλης νοημοσύνης καὶ λεπτότητος. Ἡ μήτηρ της, ἥτις ἦτο Γερμανὶς, τὴν ἀνέθρεψε καὶ τὴν ἐξεπαίδευσε πολὺ καλλίτερον τῶν συνήθων Ἰταλίδων, ἀκόμη καὶ τῆς μεγίστης ἀριστοκρατείας. Ἐν μόνον ἐλάττωμα ἔχει, ἀγαπᾷ ὑπερβολικῶς τὴν πολυτέλειαν εἰς τὴν ἐνδυμασίαν της, καὶ ἐξοδεύει ἀπίστευτα ποσὰ εἰς ὥραιας καὶ θαυνηρὰς ἐνδυμασίας. Ἐπίσης εἶναι πάντοτε καταφορτωμένη μὲ μαργαρίτας καὶ ἄλλους λίθους τιμίους, εἰς βαθμὸν ὑπερβολικόν.

Η ΜΕΤΑΞΥ ΑΓΓΛΙΑΣ ΚΑΙ ΓΑΛΛΙΑΣ ΓΕΦΥΡΑ

Τὸ ζήτημα τῆς μεταξὺ Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας συγκοινωνίας διὰ μέσου σιδηροδρόμου, ἀσχλεῖ πρὸ ἐτῶν τὺς διασηωτέρους μηχανικοὺς τῶν δύο τούτων ἐθνῶν. Διάφορα μέσα ἐπενεμήθησαν πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ τούτου, ὡς λ. χ. δι' ὑποβρυχίου γραμμῆς, ἀλλ' ὅλα τὰ σχέδια ταῦτα παρουσιάζουσιν ἀνυπερβλήτους δυσκολίας, καὶ φαίνεται ὅτι ἡ προτίμησις θὰ δοθῇ εἰς γέφυραν, ἥτις νὰ συνδέῃ τὰς δύο παραλίας κατὰ τὸ στενώτερον μέρος τῆς Μάγχης, ἥτοι διάστημα 34 χιλιομέτρων καὶ 350 μέτρων, κατ' εὐθείαν γραμμὴν.

Εἰς τὸ μέρος τοῦτο, ὁ βυθὸς τῆς θαλάσσης παρουσιάζει ἐπιφάνειαν στερεὰν ἐκ τιτανώδους βράχου, ἐντελὼς δὲ ὁμαλῆς, ὡς ἐκ τῆς ὁρμῆς μετ' ἧς τὸ ἐνταῦθα σχηματιζόμενον ρεῦμα σαράναι τὸ ἔδαφος μὴ ἀφιοῦτε ἄμμον, οὔτε θαλασσινὰ φυτὰ εἰς τὴν ἐπιφανείαν του. Ἡ ταχύτης τοῦ ρεύματος ἐνταῦθα δὲν εἶνε ὀλιγώτερον 5—6 μέτρων κατὰ δευτερόλεπτον.

Ἡ μεγίστη δυσκολία ἥτις ἀπαντᾷ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ σχεδίου τούτου, εἶνε τὸ ζήτημα τῶν θεμελιῶν ἅτινα ὀφείλουσι νὰ ἔχωσι 51—58 μέτρων βάθος, νὰ ἦναι δὲ τοιούτοτρόπως διευθετημένα, ὥστε νὰ παρουσιάσωσιν ὅσον τὸ δυνατόν ὀλιγώτεραν ἐπιφάνειαν εἰς τὴν ὁρμὴν τῶν ρευμάτων. Τὸ σύνολον τῆς γεφύρας θὰ διασταυροῖ τὴν διεύθυνσιν τῶν ἐκ τοῦ Ὠκεανοῦ ἢ ἐκ τῆς Βορείου θαλάσσης προερχομένων ρευμάτων, πρέπει ἄρα ἐκάστη στοιβάς, ἕκαστος ἐκ τῶν ὑποβασταζόντων τὴν γέφυραν κιόνων, νὰ κείνται παραλλήλως πρὸς τὸ ρεῦμα, ἵνα ἡ ἀντίστασις ἐλαττωθῇ ὅσον τὸ δυνατόν περισσότερον. Πρόκειται ὡς ἐκ τούτου, νὰ δοθῇ

Ἡ βασίλισσα τῆς Ἰταλίας Μαργαρίτα

εἰς τοὺς κιόνας τούτους σχῆμα ὄχι κυλίνδρου, ἀλλ' ἐπιμήκους ἑλλειψοειδοῦς, οὕτινος ὁ μέγας αὐξὼν νὰ ἔχῃ τὴν αὐτὴν διεύθυνσιν ὡς καὶ τὸ ρεῦμα, τὸ σχηματιζόμενον ὄχι μόνον κατὰ τὰς μεγάλας τρικυμῶας, ἀλλὰ καὶ ἐν καιρῷ γαλήνης.

Ἀλλὰ πῶς, εἰς τοιοῦτον βάθος, θὰ τεθῶσι τὰ θεμέλια ταῦτα; Συνήθως, εἰς τοιαῦτα ὑποβρύχια ἔργα, δεῖν πρόκειται νὰ τεθῶσι λ. χ. αἱ βάσεις μιᾶς προκυμαίας, μὲ ἄλλους λόγους, προκειμένου περὶ βάθους μικροῦ ἢ μετρίου, γίνεσθαι χρῆσις μεταλλικῶν κυλίνδρων εἰς διαμερίσματα. Ἀφοῦ καταβιβασθῶσι μέχρι τοῦ πυθμένος, κενοῦνται τοῦ εἰσρευσαντος ὕδατος δι' ὑδραυλικῶν μηχανῶν, καὶ πληροῦνται ἀέρος, εἰς τρόπον ὥστε οἱ ἐργάται νὰ δύνανται νὰ κατέλθωσι μέχρι τοῦ